

Eredményértékelés

VI. Hollós Kupa & XXIV. Országos Egyéni Tájékozódási Túraverseny

Gyalogos természetjáró tájékozódási túraverseny
az Országos Természetjáró Tájékozódási Egyéni Bajnokság 1. fordulója

Bükkszentkereszt – Hollóstető 2009. június 6.

Az időjárás az idén nem fogadott a kegyeibe minket. Egy reggelig tartó eső, majd az ezt követő köd és a szokatlanul hűvös idő az őszi szezont idézte, majd a verseny vége felé támadt nyári zápor „gondoskodott” a még pályán lévők eláztatásáról. Az előnevezett versenyzők és csapatok egy részét (akik reggel indultak volna útnak) el is riasztották a borús kilátások. Ennek ellenére 34 fő F kategóriában, 8 fő N kategóriában, 7 fő és 1 család B kategóriában, valamint C kategóriában 10 csapatban 31 fő nem kevés elszántságot tanúsítva nekivágott a kilométerek leküzdésének.

A versenyközpont helyszínén az infrastruktúrát és az enni-innivalót idén is a Hollóstető Hegyi Kemping tulajdonosai, Varga József és Vargáné Györgyi biztosították számunkra.

A pályák vonalvezetése csaknem teljesen azonos volt az F, N és B kategóriáknál, csak a forgási irány volt ellentétes. A C kategória pályája – irányában az F kategóriáéval egyezően – kisebb, a műutat nem keresztező kört írt le, amelyet szintén berajzolt, kiszúrt tájfutó térképen ábrázoltunk. A kihelyezett bójákat néhány tévesztő bójával tarkítottuk. Voltak csapatok, akik nem figyeltek erre, az útjukba eső első bóját le is vették.

A B kategóriában a versenykiírásához képest a menetsebességet (a versenyzők javára) a versenyszabályzatnak megfelelően korrigáltuk: a B^{if}, B, B36 kategóriákban 3 km/ó + 1,5 perc/10 m szint; a B60 és B70 kategóriában a kiírás szerint hagytuk a lassabb sebességet – de ilyen életkori kategóriában nem akadt induló.

A párás levegő miatt a látótávolság olyannyira lecsökkent, hogy az A kategóriákban mind a távolságbecslés, mind az irányszögmérés feladatokat törölni kellett. A B és C kategóriákban a távolságbecslés rövidebb távolságra vonatkozott, így náluk értékelhető volt e feladat végrehajtása.

Az F kategória szerkesztési feladata első olvasatra többeknek nehéznek tűnt. A megoldás kulcsa annak a felismerésében rejlett, hogy az „S” segédponttól a megadott irányszögben haladva egyetlen emelkedő irányú szintvonalat sem metszünk, tehát a kategória menetsebességét (km/óra) a menetidővel szorozva (óra) megkapjuk az „S” segédponttól való távolságot km -ben mérve.

Az N kategóriában egy DNy-i rendszerű tájolóval mérhető irányszög megadása okozott fejtörést, de a túravezetői ismeretekkel rendelkező hölgyek könnyedén vették az akadályt: az ÉK-i tájolókhoz képest ez csak 180° hozzáadását jelentette.

A menetidő számítási feladatot zömében hibátlanul oldották meg a versenyzők.

A magasság megállapítása feladatnál az F és N kategóriáknak különböző tereptárgyak közül kellett kiválasztani a legalacsonyabban fekvőt. Talán a rossz látási viszonyoknak köszönhetően is itt többen hibáztak.

A B kategóriában egy pont megadott magasságához képest kellett egy másik pont magasságát meghatározni. A versenyzők – a versenyen kívül induló, „profi” versenyzőkből és kicsi babából álló csapat kivételével – mindnyájan hibáztak több-kevesebb mértékben.

A C kategóriában a feladat egy TOTÓ kitöltése volt, melyben a kérdések a Bükk hegységre vonatkoztak, néhány tereptárgy felismerését mérő fotósorozattal kiegészítve. Az induló csapatok a tereptárgy felismerésben kiválóan teljesítettek, minimális hibával. A tippelés kevésbé ment. A végső sorrend kialakulásában a totó eredményét is figyelembe kellett venni, mivel két csapat is nulla hibával teljesítette a pályát.

Az F kategóriában az irányfésű – amelynél a bóják csak 190 m -re voltak a támadóponttól – nem okozott különösebb nehézséget.

A távolságmérés – a Hollós Kupákon megszokott módon – nem egyszerű lépésszámlálást jelentett. A térkép alapján figyelmesen követni kellett a kötelező útvonalat, ugyanis az útvonalon kívül – mind az N, mind az F kategóriában – elhelyeztünk álbójákat, így aki ezekig mérte a távolságot, az nagyot hibázhatott. (Az eredmények alapján úgy tűnik, sokan hibáztak is.) A hibákat sávosan emelkedő hibapontszámokkal vettük figyelembe.

A C pályán a feladat egy rövid szakasz távolságmérése volt, értékelésénél a tévesztést méterenként két ponttal „jutalmaztuk”.

Az irányszögmérési feladatnál (amely töröltetett a köd miatt) először kezelni kellett a kidőlt fán (a térképen: zöld x) elhelyezett bóján lévő lyukasztót, majd ezután az irányszög mérés helyét jelölő bójától kellett volna irányszöget mérni. Néhányan megfeledeztek az igazolásról illetve úgy vélték, hogy az irányszög mérés helyénél lévő bója jelöli a kidőlt fát, és mivel ezen lyukasztó nem volt, a bója kódját írták fel a versenyzőkartonra. Az értékelésben ezt először bója kihagyásként, 100 hibaponttal díjaztuk, majd a szövetségi ellenőr észrevételének helyt adva, tévesztőbójaként értékeltük (60 hp.)

A kartonok kiértékelését folyamatosan végeztük, a menetidő számítására használt számítógépes excel táblázatba viszont hiba csúszott, ezért több kartont a kirakás után javítani kellett. Szerencsére a versenyzők figyelemmel követték az eredményeket, és még időben jelezték a hibát. Így is elkerülte a figyelmünket az egyik B -ben induló versenyző kartonja, amelyet utólag javítani kellett, és ez a 3. és 4. helyezettek sorrendjét megváltoztatta. Az érintettektől ezúton kérek elnézést.

Az eredményhirdetés idejére – amelyet a kiírás szerint tartottunk – a versenyzők zöme már elhagyta a helyszínt (hazautaztak megszártkozni). A feladatmegoldásokat és a teljes versenypálya rajzolatát az álbójákkal ezért elektronikus úton közzé tesszük.

A magam és Tóth Éva főrendező társam nevében köszönöm a verseny lebonyolításában részt vevő Tiszaújvárosi Sport Club Természetjáró Szakosztálya tagjainak a segítségét: a pálya bejárásban, bóják kihelyezésében, pályabontásban, időmérésben, versenyközpont működtetésében, anyagbeszerzésben, szállításban Bartók Adrienn, Bálint Tibor, Bánrévi Tamás, Bánrévi Viktória, Dobos Tamás, Fehér János, Hízsnik Katalin, Jenei Sándorné, Kaszás József, Kemény Mihály, Szeifert Ilona, Tóth Zsanett, Vincze István segítettek. Külön megköszönöm Szamosi Csaba pályaellenőrző bíró közreműködését, aki az építő jellegű észrevételei mellett a lebonyolításból (pályaépítés, indítás, értékelés) is jelentős részt vállalt.

A TSC Természetjárói jövőre is várnak minden természetet, túrázást, sportot szerető versenyzőt egy újabb megmérettetésre a Hollós Kupára és az OETT-re.

Szalai Zita
a versenybíróság elnöke